

Súd: Okresný súd Senica
Spisová značka: 5C/151/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614207378
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Stella Al Khufash
ECLI: ECLI:SK:OSSE:2016:2614207378.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Senica sudkyňou Mgr. Stellou Al Khufash v právnej veci navrhovateľky: C. R., T.. XX.X.XXXX, H. R. XXX/XX, XXX XX Y., Š. B. G. proti odporcom: 1. I. P., T.. X.X.XXXX, H. F. XXXX/XX, XXX XX Š.-G., Š. B. G. a 2. maloletý Z. R., T.. XX.XX.XXXX, H. O. G. M., Š. B. G., zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov manželov Z. R., T.. XX.X.XXXX a I. R., T.. XX.X.XXXX, obaja bytom R. XXX/XX, XXX XX Y., Š. B. G. o určenie otcovstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu takto

r o z h o d o l :

Súd u r č u j e, že odporca v 1. rade I. P., nar. X.X.XXXX v H., rodné číslo XXXXXX/XXXX, štátny občan SR je o t c o m maloletého Z. R., nar. XX.XX.XXXX v G., rodné číslo XXXXXX/XXXX, štátneho občana SR, z matky C. R., nar. XX.X.XXXX v G., rodné číslo XXXXXX/XXXX, štátnej občianky SR.

Súd z v e r u j e maloletého Z. do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom Z. R., T.. XX.X.XXXX a I. R., T.. XX.X.XXXX, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Starí rodičia Z. R. a I. R. s ú p o v i n n í vykonávať osobnú starostlivosť o maloletého Z. a právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok majú iba v bežných veciach.

Súd u r č u j e navrhovateľke povinnosť prispievať na výživu maloletého Z. sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, splatnou k rukám starých rodičov Z. R. a I. R. vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd u r č u j e odporcovi v 1. rade povinnosť prispievať na výživu maloletého Z. sumou 50,00 € mesačne, splatnou k rukám starých rodičov Z. R. a I. R. vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd tým mení rozsudok Okresného súdu Senica č.k. 11P/22/2013 - 115 zo dňa 19.3.2014.

Štát má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľka sa návrhom podaným na tunajšom súde dňa 18.8.2014 domáhala určenia, že odporca v 1. rade je otcom maloletého Z. R., narodeného dňa XX.XX.XXXX matke C.T. R., T. XX.X.XXXX a úpravy výkonu rodičovských práv a povinností navrhovateľky a odporcu v 1. rade voči maloletému Z..
2. Odporca v 1. rade s návrhom navrhovateľky nesúhlasil.
3. Kolízny opatrovník doporučil návrhu navrhovateľky vyhovieť.
4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľky, odporcu v 1. rade a starých rodičov maloletého Z., obsahom spisov Okresného súdu Senica sp. zn. 11P/22/2013 a sp. zn. 11C/118/2013, správou kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa o prešetrení pomerov v domácnosti starých rodičov, správami Obce Y., Mesta Š.-G., Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, Sociálnej poisťovne, pobočka Senica, spoločnosti N. G., G..M..B.. H., spoločnosti N.H. P., G..M..B.. H., spoločnosti X.-H. G. X. G., G..M..B.. H., spoločnosti S. G., G..M..B.. H., spoločnosti A. G. G., G..M..B.. I., živnostníka D. Š., Y. ako aj ostatným obsahom spisu a zistil tento skutkový stav veci:
5. Súd mal preukázané zo spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 11P/22/2013, že rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 11P/22/2013-115 zo dňa 19.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 3.6.2014, bol maloletý Z. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom Z. R., T. XX.X.XXXX a I. R.U., T. XX.X.XXXX, s účinnosťou od 18.8.2013. Matke maloletého a v tom čase otcovi maloletého H. I. F. bola určená povinnosť platiť výživné na maloletého vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.
6. Súd mal preukázané zo spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 11C/118/2013, že rozsudkom Okresného súdu Senica č.k. 11C/118/2013-85 zo dňa 14.5.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.7.2014, súd určil, že H. I. F. nie je otcom maloletého Z. R., T. XX.XX.XXXX.
7. Maloletý Z. sa narodil dňa XX.XX.XXXX v G., nevydatej matke C. R., T. XX.X.XXXX. Matka za otca dieťaťa označila odporcu v 1. rade I. P., ktorý otcovstvo k dieťaťu neuznal a tvrdil, že okrem neho navrhovateľka súložila v rozhodnej dobe aj s inými mužmi, pričom žiadneho neoznačil. Súd mal preukázané súhlasnými vyjadreniami navrhovateľky ako i odporcu v 1. rade, že od októbra XXXX do marca XXXX žili v spoločnej domácnosti u matky odporcu v 1. rade a v dobe rozhodnej pre splodenie dieťaťa, teda v čase od XX.XX.XXXX do XX.X.XXXX, spolu súložili, pričom nepoužívali žiadne ochranné prostriedky a ich súložie boli vždy dokončené. Navrhovateľka sa o svojom tehotenstve dozvedela ešte v čase keď s odporcom v 1. rade spolu bývali, avšak neoznámila mu to, pričom nevedela vysvetliť prečo, tento sa to dozvedel od svojej matky. Po vzájomných nezhodách navrhovateľka zo spoločnej domácnosti odišla.
8. Súd mal preukázané zo Znaleckého posudku č. XX/XXXX zo dňa 12.7.2016 vypracovaného znalcom z odboru Genetika, odvetvie Analýza DNA S.. M.. D. Q., X.., že na základe vykonaného dokazovania a súčasných poznatkov genetiky nemožno vylúčiť otcovstvo označeného muža voči maloletému dieťaťu. Pravdepodobnosť jeho otcovstva má číselnú hodnotu 99,998 %, pričom pravdepodobnosť, že označený muž by bol vykonaným vyšetrením vylúčený z otcovstva, ak by nebol otcom dieťaťa je 99,999999 %. Takýto výsledok značí, že na základe vykonaného dokazovania otcovstvo označeného muža voči maloletému dieťaťu je treba pokladať za prakticky dokázané, s mimoriadne vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou.
9. Súd mal preukázané, že starostlivosť o maloletého Z. od veku jeho 3 rokov zabezpečujú starí rodičia Z. R. a I. R., ktorým bol maloletý zverený do náhradnej osobnej starostlivosti. V čase zverenia do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom bol maloletý Z. značne zaostalý, mal za sebou ťažké životné obdobie, pretože bolo podozrenie, že druh jeho matky, teda navrhovateľky, H. I. F., s ktorým táto žila vo Š., ho zneužíval. Starí rodičia nemajú s maloletým Z. žiadne výchovné problémy, rešpektuje ich a majú ho veľmi radi. Starý otec má k maloletému Z. veľmi silný citový vzťah, berie ho ako svojho syna a vôbec si nevie predstaviť, že by sa o neho nemohol starať a ani nevie ako by bez neho žil. Maloletý Z.

v súčasnej dobe navštevuje materskú školu a od budúceho roka pôjde do školy. Už vie, že I. P. je jeho otec, túto informáciu prijal dobre, vypytoval sa neho primerane svojmu veku a už sa aj spolu stretli.

10. Obidvaja starí rodičia sú v predčasnom starobnom dôchodku, stará matka poberá dôchodok v sume 293,70 mesačne a starý otec v sume 534,50 € mesačne. Bývajú v družstevnom byte a náklady na chod domácnosti majú vo výške cca 260,00 € mesačne.

11. Navrhovateľka je prihlásená k trvalému pobytu na adrese R. XXX/XX, Y. u svojich rodičov, avšak v súčasnej dobe sa už 11 mesiacov zdržiava na neznámom mieste v T. aj so svojou maloletou dcérou Z. R., T. XX.X.XXXX, ktorej otec je neuvedený. Stará matka je s navrhovateľkou len v telefonickom kontakte, pretože navrhovateľka nechce svojim rodičom povedať adresu kde býva, a to zrejme preto, aby ju neprišli skontrolovať ako sa stará o dcéru Z. a túto jej prípadne nevzali. Navrhovateľka za posledný rok maloletého Z. ani raz nenavštívila, hoci starí rodičia majú vedomosť o tom, že za tento čas raz na Slovensku bola a ani žiadnym spôsobom neprispieva na jeho výživu. Stará matka nevedela s určitosťou uviesť, či navrhovateľka v T. pracuje, navrhovateľke telefonicky oznámila termín pojednávania v danej veci, avšak navrhovateľka sa údajne vyjadрила, že nepríde a v konečnom dôsledku sa na posledné dve pojednávania v danej veci ani nedostavila. Starý otec nie je s navrhovateľkou v žiadnom, ani telefonickom, kontakte.

12. Odporca v 1. rade sa s poukazom na výsledky znaleckého dokazovania stretol so starými rodičmi maloletého Z. a navzájom sa dohodli, že maloletý Z. zostane naďalej zverený do ich náhradnej osobnej starostlivosti a odporca v 1. rade bude na výživu maloletého prispievať sumou 50,00 € mesačne a starí rodičia mu umožnia s maloletým Z. sa stretávať s tým, že nie je potrebné, aby bol jeho styk s maloletým upravený súdom, nakoľko spoločne dospeli k záveru, že na stretnutiach sa vždy dohodnú, pretože musia zvoliť vhodnú formu na to, aby maloletý Z. najprv spoznal odporcu v 1. rade a vyrovnal sa so skutočnosťou, že je jeho otec.

13. Odporca v 1. rade je zamestnaný v spoločnosti S. G., G..M..B.. H., kde dosahuje priemerný mesačný čistý zárobok v sume 717,40 €. Má vyživovaciu povinnosť voči ďalším dvom maloletým deťom, a to I. P., T. XX.X.XXXX a Z. P., T. XX.XX.XXXX. Maloletá I. je narodená z jeho manželstva so G. P., s ktorou sa odporca v 1. rade rozviedol, avšak po rozvode manželstva spolužitie obnovili a narodila sa im maloletá Z.. Pokus o obnovenie spolužitia s bývalou manželkou však nevyšiel a následne sa rozišli. Maloletá I. bola zverená do osobnej starostlivosti odporcu v 1. rade a maloletá Z. do osobnej starostlivosti matky G. P., výživné na deti si rodičia navzájom neplatia. Odporca v 1. rade býva s maloletou dcérou I. vo svojom dome a v spoločnej domácnosti s nimi žije i matka odporcu v 1. rade, ktorá je starobná dôchodkyňa a finančne na chod domácnosti neprispieva, pretože sa osobne stará o domácnosť a občas urobí nákup potravín. Náklady spojené s užívaním domu má odporca v 1. rade vo výške cca 200,00 € mesačne. Maloletá I. navštevuje G. F. školu v G., odporca v 1. rade jej platí obedy v sume 28,00 € mesačne a cestovné do školy v sume 60,00 € mesačne.

14. Podľa § 94 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), ak nedošlo k určeniu otcovstva súhlasným vyhlásením rodičov, môže dieťa, matka alebo muž, ktorý tvrdí, že je otcom, navrhnúť, aby otcovstvo určil súd.

15. Podľa § 94 ods. 2 Zákona o rodine, za otca sa považuje muž, ktorý s matkou dieťaťa súložil v čase, od ktorého neprešlo do narodenia dieťaťa menej ako stoosemdesiat a viac ako tristo dní, ak jeho otcovstvo nevyklučujú závažné okolnosti.

16. Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa. Osobe, ktorá nezabezpečuje osobnú starostlivosť o svoje maloleté dieťa z dôvodu, že jej bolo zo starostlivosti odňaté rozhodnutím súdu, nemožno v čase trvania odňatia dieťaťa zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti na čas trvania odňatia dieťaťa.

17. Podľa § 45 ods. 2, veta prvá Zákona o rodine, pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

18. Podľa § 45 ods. 3 Zákona o rodine, v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

19. Podľa § 45 ods. 4 Zákona o rodine, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia; osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti vykonávanej na území Slovenskej republiky, je povinná najmenej 30 dní pred dočasným premiestnením maloletého dieťaťa oznámiť súdu dočasné premiestnenie maloletého dieťaťa do cudziny na dobu dlhšiu ako tri mesiace spolu s údajom o mieste, účele a dĺžke pobytu v cudzine a o iných významných skutočnostiach súvisiacich s dočasným premiestnením. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

20. Podľa § 45 ods. 6 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stykať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

21. Podľa § 45 ods. 8 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby počas trvania náhradnej osobnej starostlivosti, najdlhšie však do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa, poukazovali výživné úradu práce, sociálnych vecí a rodiny. Ak povinný podľa prvej vety neplní vyživovaciu povinnosť poukazovaním výživného úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, má tento úrad právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa vrátane uplatňovania týchto nárokov v exekučnom konaní vo svojom mene a na účet tohto maloletého dieťaťa. Ak je maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti podľa odseku 2 druhej vety osobe, ktorá nemá trvalý pobyt na území Slovenskej republiky, súd povinnému uloží povinnosť, aby výživné poukazoval tejto osobe; úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nemá v tomto prípade právo vykonávať úkony vo veciach uplatňovania nárokov na výživné maloletého dieťaťa. Po dovŕšení plnoletosti dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, sú rodičia povinní poukazovať výživné dieťaťu.

22. Podľa § 46 ods. 1 Zákona o rodine, maloleté dieťa možno zveriť do spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti manželom.

23. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

24. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

25. Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

26. Podľa § 75 ods. 1, veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného prihladne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

27. Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

28. Súd z vykonaného dokazovania vyvodil ten právny záver, že návrh navrhovateľky bol podaný dôvodne. V konaní bolo preukázané, a to najmä znaleckým posudkom č. XX/XXXX vypracovaným znalcom S.. M.. D. Q.Y., X., že na základe vykonaného dokazovania a súčasných poznatkov genetiky otcovstvo odporcu v 1. rade voči maloletému dieťaťu je treba pokladať za prakticky dokázané, s mimoriadne vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou, a preto súd určil odporcu v 1. rade za otca maloletého Z..

29. Vzhľadom k tomu, že matka maloletého Z. sa v súčasnej dobe zdržiava na neznámom mieste v T. a o maloletého neprejavuje absolútne žiadny záujem a odporca v 1. rade zatiaľ nemá s maloletým vytvorený žiadny vzťah, keďže sa doteraz vôbec nepoznali a je pre maloletého v podstate cudzí človek, súd zveril maloletého Z. do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom Z. R. a I. R.U., ktorí v súčasnej dobe už náhradnú osobnú starostlivosť o maloletého Z. aj zabezpečujú, a to na základe hore uvedeného rozhodnutia súdu, pretože v ich starostlivosti o maloletého neboli zistené žiadne nedostatky, a to s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Súd týmto rozsudkom súčasne zmenil rozsudok Okresného súdu Senica č.k. 11P/22/2013 - 115 zo dňa 19.3.2014, ktorým bol maloletý Z. pôvodne zverený do náhradnej osobnej starostlivosti starým rodičom Z. R. a I. R..

30. Súd určil navrhovateľke povinnosť prispievať na výživu maloletého Z. sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, nakoľko sa súdu nepodarilo zistiť, aký má navrhovateľka príjem, resp. či je vôbec zamestnaná a odporcovi v 1. rade určil povinnosť prispievať na výživu maloletého Z. sumou 50,00 € mesačne, s účinnosťou odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku, nakoľko takto určené výživné je primerané zárobkovým možnostiam a schopnostiam odporcu v 1. rade a potrebám maloletého dieťaťa, pričom súd vzal úvahu i ďalšie dve vyživovacie povinnosti odporcu v 1. rade ako i vzájomnú dohodu odporcu v 1. rade a starých rodičov o výške vyživovacej povinnosti odporcu v 1. rade voči maloletému Z..

31. Podľa § 258 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), svedkovi môže súd ako svedočné priznať náhradu účelne vynaložených hotových, preukázaných a uplatnených výdavkov spojených s jeho vypočutím.

32. Podľa § 259 CSP, ak pri dokazovaní vznikne povinnosť, ktorá je spojená s výdavkami inej osoby, má táto osoba tie isté práva a povinnosti pri ich uplatnení ako svedok.

33. Dôvodová správa k ustanoveniu § 259 uvádza, že ustanovenie priznáva pokrytie výdavkov spojených s edičnou a informačnou povinnosťou, a to v rovnakom procesnom režime, ako sú upravené výdavky svedka. Ustanovenie má podľa predkladateľa pokryť aj potenciálne výdavky štátu.

34. Znalcovi S.. M.. D. Q., X. bol na základe uznesenia Okresného súdu Senica č.k. 5C/151/2014-42 zo dňa 2.5.2016 vyplatený preddavok na náklady spojené s vypracovaním znaleckého posudku v sume 300,00 €, a to z preddavku zaúčtovaného pod položkou registra D14/30/2015 tunajšieho súdu, ktorý zložila navrhovateľka v sume 350,00 € a vzhľadom k tomu, že tento preddavok nebol celkom vyčerpaný znalečné v sume 75,14 € mu bolo na základe uznesenia Okresného súdu Senica č.k. 5C/151/2014-60 zo dňa 21.10.2016 doplatené v sume 50,00 € z preddavku zaúčtovaného pod položkou registra D14/30/2015 tunajšieho súdu a v sume 25,14 € z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu Senica.

35. Súd rozhodol o nároku na náhradu trov konania štátu podľa ustanovenia § 259 CSP v spojitosti s § 258 ods. 1 CSP a vyslovil, že štát má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, nakoľko štátu vznikli trovy zaplatením časti znaleckého dokazovania v sume 25,14 € z rozpočtových prostriedkov Okresného súdu Senica.

36. Súd rozhodne o výške náhrady trov konania štátu podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

38. Súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ustanovenia § 52 CMP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, teda v zmysle zásady, že každý z účastníkov si sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Senica, v 5 vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať účastník, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).
Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní (§ 62 ods. 2 CMP).

V odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy (§ 63 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa § 38 ods. 2 Zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku.

Vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia podľa § 376 ods. 1 CMP